

Mikko Alatalo

"Ihmisen Ikävä Toisen Luo"

Visit "[Ihmisen Ikävä Toisen Luo](#)" on MotoLyrics.com

Ei mun takki kaipaa neulaa, ei lankaa,
Mutta sielu kaipais seuraa parempaa.
Ei nÄissÄ kapakoissa kuule runoa ei tankaa
PelkkÄ juopunutta puheensorinaa.
Nuo kasvot miestenhuoneen peilissÄ, joita tuijotan.
Ei ne minun oo vaan omaisuutta ryyppyporukan,
Mutta yksi seikka tÄssÄ sentÄn lohduttaa,
Se ettÄ sinÄ olet voinut mua joskus rakastaa.

Refrain:

On silti hyvÄ ettet nÄe minua nyt,
En tahdo ettÄ vuokseni sÄ jÄrkytyt.
Kun mennyt kaikki on,
Niin jÄljelle jÄÄ vain tuo;
Ihmisen ikÄvÄ toisen luo.

Kai vaadin liikaa enkÄ itseÄni kestÄ selvinpÄin
Se on sama rokuliinko jÄÄ vai tÄihinkÄ mÄ meen.
MÄ tiedÄn etten tulevaisuutta tehdÄ voi nÄin,
Mutt kunhan selviÄis nyt edes huomiseen.
KÄyn yksin taisteluni tÄÄllÄ, ja jos voitan kukaties,
Seisoo ovellasi joku pÄivÄ vanha mestari.
Oon ehkÄ juoppo, mutta sen verran herrasmies
Etten tahdo tÄssÄ vaiheessa olla sulle vaivaksi.

Refrain (2x)

Visit [Mikko Alatalo](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.